

בש"פ 7196/14 - הARAM טהא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7196/14

כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

הARAM טהא

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק
מ"ת 53082-11-11 שניתנה ביום 21.10.2014 על ידי
כב' השופט רפי כרמל

תאריך הישיבה:
י"א בחשוון התשע"ה (4.11.2014)

עו"ד פאדי קווואסמי
עו"ד לינור בן אוליאל

בשם העורר:

בשם המשיבה:

ההחלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 21.10.2014 (מ"ת 53082-11-11; כב' השופט ר' כרמל), בגדדו נדחתה בקשה העורר לעיון חוזר בתנאי שחרורו למעצר בית.

כתב האישום והליך המעצר

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. העורר הואשם יחד עם שבעה נאשמים נוספים בעבירה של פעילות בארגון טרור לפי סעיף 2 לפקודה למניעת טרור, התש"ח-1948. כתוב האישום המקורי הוגש ביום 27.11.11 והוא תוקן פערמיים, כשבין היתר נוספו לו ארבעה נאשמים נוספים. המעשיים בגיןם הוגש כתוב האישום נעשו בסוף שנת 2010 ועד למועד הגשתו.

בתכוב האישום יוכסה לעורר, יליד 1969, פעילות בארגון "חמאס" בירושלים. במסגרת פעילות זו היה לעורר תפקיד ב"מועצה המסייעת" המורכבת מפעילי חמאס מרכזים מאזרחים שונים בעיר ירושלים ותפקידה להגות ולנהל את פעילות הארגון בעיר. Natürlich, כי העורר, יחד עם יתר הנאשמים בפרשה, פעל לקידום מטרות הארגון, בין היתר באמצעות תמייהה במוסדות חינוך, העברת שיעורי קוראן והלכה, הפעלת קייטנות קיז, סיוע למשפחות נזקקות וביקורי משפחות של "شهדים" ואסירים ביטחוניים בירושלים. בנוסף נאמר, כי העורר יותר הנאשמים ביקרו נציגים מהפרלמנט הפלסטיני אשר שבו בחצר משרד "הצלב האדום" בירושלים החל משנת 2010 לאחר שתושביהם נשללה על-ידי שר הפנים ובמחאה על הכוונה לעצרם בגין שהיה בלתי חוקית בישראל. בפעולות אלה, ביקשו העורר יותר הנאשמים להעלות את קרנו של ארגון "חמאס" בקרב תושביה המוסלמים של ירושלים ולחזק את אחיזתו של הארגון בה. זאת, תוך מיידי תפקידים בהנהגת הארגון באזרו.

יובהר כי עובדות מפורטות אלה הן בוגדר התמציאות העובדתית הרלבנטית בלבד המופיעות בכתב האישום, אשר עוסקת בעניינו של העורר. להרחבה על אודות כתב האישום ועובדותיו ניתן לעיין בהחלטות שונות שניתנו בבית משפט זה (ראו, למשל, החלטת השופט י' עמית בבש"פ 460/12 מיום 26.1.2012 וההפניות שם).

3. בד-בד עם הגשת כתב האישום הגיע המשיבה בקשה למעצר העורר יותר הנאשמים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה האמורה. עיר שהגיש העורר לבית משפט זה התקבל באופן שבו הוחזר עניינו לבית המשפט המחוזי לקביעת תנאי שחרור לחלופת מעצר (ההחלטה נוספה של השופט י' עמית בבש"פ 460/12, אף היא מיום 26.1.2012). בהתאם לכך, ולאחר שהוגש תסקير מעצר מיום 19.2.2012, קבע בית המשפט המחוזי ביום 1.3.2012 כי העורר ישוחרר לחלופת מעצר בתנאים המגבילים הבאים: מעצר בית מלא בדירה שנשכרה בכפר בית-נקובה, איזוק אלקטרוני, פיקוח מלא על-ידי ערבי אחד לפחות מבין הערבים המוצינים בהחלטה, ערבות שתיחסם בידי כל אחד מהערבים בסך 15,000 ש"ח, הפקדת 15,000 ש"ח וצו יעקוב יציאה מהארץ. בחלוף זמן, ביום 26.2.2013, נעתר בית המשפט המחוזי בבקשת שהגיש העורר להעביר את מקום מעצר הבית לעורר בבית חניה, תוך הורתת שאר תנאי השחרור בעינם.

4. בין לבני הגיעו מרבית הנאשמים בפרשה להסדר טיעון ונגזרו עליהם עונשים שונים. העורר עצמו הגיע אף הוא להסדר טיעון בוגדרו הוא הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שנוסח במסגרת ההסדר. בתוך כך נקבע כי העורר יוכל לעמוד לעונש באופן חופשי, ובוסףו של דבר, ביום 31.10.2013 גזר עליו בית המשפט עונש מאסר בפועל של 42 חודשים מאסר. ביום 1.4.2014 העורר החל בריצוי העונש ובמקביל הגיע ערעור על פסק הדין, בוגדרו ב恳, בין היתר, שיותר לו לחזור בו מהודאותו וטען לכשל ביצוג. נוכח הסכמת הצדדים בערעור, קבע בית משפט זה כי עניינו יוחזר לבית המשפט המחוזי והוא יידן מחדש על-פי כתב האישום בנוסח שקדם לתיקונו בוגדר הסדר הטיעון. כן נקבע, כי העורר ישוחרר בערבות על-פי התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 1.3.2012, וכי "כל הצדדים שומרים על טענותיהם, לרבות הגשת בקשה לעין חזר בתנאי המעצר" (ע"פ 8464/13, פסק דין מיום 1.9.2014). כעולה מהערר, ביום

7.9.2014 התקיים דיון בפני בית המשפט המחויז בו נקבע תוקף לזכורת ביום 30.11.2014. בשלב זה לא נקבעו מועדי הוכחות.

5. נוכח השתלשלות העניינים המפורטת הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור שלו, בגדה ביקש לבטל את תנאי מעצר הבית שנקבעו. כאמור לעיל, ביום 21.10.2014 דחה בית המשפט המחויז את בקשתו בציינו כך:

"אמנם עומדים אנו כמעט לפני תקופה של שנתיים מאז החלו ההליכים בעניינו של המבוקש, ואכן מדובר בפרק זמן שאינו קצר, יחד עם זאת, מלכתחילה היה נתון המבוקש, לאחר פרק זמן קצר שהיה נתון במעצר, במעצר בית באיזוק אלקטרוני מוחוץ לבתו במקום אחר, ובתקופה האחרונה הנו שוהה במעצר בית בביטו. לכך יש להוסיף את העבודה שמשפטו של המבוקש הסתיים, אלא שבשל רצונו לחזור בו מהודאותו, הוסיף הגלgal בחלקיו אחורנית, ויש לסיים את ההליך לגופו, ככל הנראה הליך שיתחדר ויתנהל בזמן הקרוב. נוכח כך ונוכח המסוכנות הנש��ת מעשייו הלאכוריים של המבוקש, אין מקום להקל בתנאי שחרורו. לפיכך, הבקשה נדחתה".

הערר

6. כלפי החלטת בית המשפט המחויז לדוחות את בקשת העורר לעיון חוזר מופנה העරר דנא. Natürlich, כי החלטת בית המשפט המחויז אינה מנומקת ומתעלמת הלהה למעשה מכל טענות העורר שהועלו בבקשתו. העורר מוסיף כי לגופו של עניין ההחלטה שגואה, שכן ההליך בעניינו מתנהל ממשר למעלה משלוש שנים, ובנוסף מאז שחרורו לחופפת מעצר ביום 1.3.2012 הוא מילא אחר כל תנאי השחרור ואף התיציב לריצוי העונש. זאת ועוד, ניתן כי בפרק זמן זה מרבית הנאים בפרשה כבר נשפטו והספיקו לסיים את ריצוי העונש שנגזר עליהם, וכי בנסיבות אלה הנש��ת העורר עצמו פחתה באופן משמעותי. העורר מבקש ליתן את הדעת גם לכך שביחס לנאים נוספים בפרשה (נאשם מס' 6 בכתב האישום, עבד עויס), אשר גם עניינו הוחזר לדין מחודש בבית המשפט המחויז, נקבע כי יש לבטל את מעצר הבית בו היה נתון. לעומת זאת, אין יסוד להבחין בין אותו הנאשם, שכן ההבדל היחיד ביניהם הוא שלחוות העורר הרשעה קודמת לשנת 2008. נוכח האמור, ובשים לב לכך שאין צפוי לסיום ההליך העיקרי, כשבית המשפט המחויז הבahir כי יומנו עמוס לעייפה, מבקש העורר להורות על ביטול תנאי מעצר הבית בו הוא נתון, תוך הותרת יתר התנאים על כנמה.

בדין שנערך לפני ציון בא כוח העורר כי בגדרו של תיק זה העורר כבר ריצה כسمונה חודשי מאסר (כולל תקופה המעצר) ושזה במעצר בית מלא כ-25 חודשים והגעה העת להקל בתנאים המגבילים, אותן לא הפר העורר עד כה. ניתן שאין לזקוף לחובת העורר את הימשכות ההליך, מה גם שסיום כלל לא נראה באופק, ושוב – הדבר אינו תלוי בעורר.

7. באת כוח המשיבה עמדה על כך, שמשהוחרר הדיון בבית המשפט המחויז, עניינו של העורר יתרבר על-פי כתוב האישום המקורי המיחס לו עבירות חמורות שהצדיקו קביעת תנאי שחרור הדוקים, הכוללים מעצר בית. נתון זה לא

השתנה. המשיבה מפנה להרשעתו הקודמת של העורר, הרשעה משנת 2008 בבית המשפט הצבאי יהודה, בעבירות של חבורות בהתאחות בלתי מותרת, שירות עבור התאחות בלתי מותרת ונשיית משרה בהתאחות כאמור. בגין הרשעה זו נגזרו על העורר 26 חודשים מאסר בפועל וכן קנס (נתונים אלה מבוססים על העתק הכרעת הדין וגורר הדין בבית המשפט הצבאי שהוגשו על-ידי העורר). הודגש כי זמן קצר לאחר שחרורו ביצע העורר את המיחס לו עתה. באשר לטענה כי יש להשות בין העורר לבין הנאשם מס' 6, צוין כי עברו של האחرون נקי. נוכח נתונים אלה נתען כי אין מקום לקבלת העורר ולמצער יש להורות על הגשת תסקير מעצר עדכני בטרם קבלת ההחלטה.

דין והכרעה

8. השתלשלות העניינים הח:rightה בתיק זה, כמפורט לעיל, הביאה לכך כי חלפו כשלוש שנים מאז הגשת כתב האישום ועדין יש צורך להשלים את שמיעת העדויות אין להתעלם מחלוקת הזמן הניכר, שבמהלכו היה העורר נתון במעצר ובמאסר וכן במעצר בית מלא וממושך. בכך כך יש גם משקל לכך שלא נרשם לחובת העורר הפרות של התנאים המגבילים, על-אף שאלה עמדו בתקופם פרק זמן ממושך ביותר ועל-אף שמדובר בתנאים חממים הכוללים הגבלה קשה על חופש התנועה של העורר ועל יכולתו לעבוד. אלה מצביעים על אפשרות שמסוכנות העורר קהטה במשהו. במצב דברים זה יש מקום להקללה בתנאים. בכך יש להוסיף את התרומות השירות המבחן, כמפורט בתסקיר המעצר, לפיה העורר " مصدر שאיפה לחיים קונפורמיים, אינו מונע מתפיסה פוליטית רדיקלית ואף ראה לנוכח להבהיר את שאיפתו לאורח חיים מודרני ופחות פנאטי. ... אנו מעריכים שבעתיד ינסה להימנע ממעשים או צעדים העולים להסלים לכדי התנהגות פלילית ומסוכנת". הערכה זו זכתה לחיזוק מסוים בכך שהעורר אכן עמד לאורך זמן בהגבלה שהוטלו עליו. עוד יצוין, כי אילו היו בפנוי נתונים شبוכות להצביע על כך שההיליך יסתתיים תוך זמן קצר, ניתן שלא היה מקום לשינוי בתנאי השחרור. כאשר ההערכה אינה כזו, גובר המשקל שיש ליתן לעצם חלוף הזמן.

כמובן שיש משקל להרשעתו הקודמת של העורר ובכך שונה עניינו מזה של הנאשם מס' 6, אך לטעמי נתון זה שלעצמם אינם מטה את הCPF בנסיבותיו הח:rightה של המקירה, וכן התרומותו של שירות המבחן, כמפורט לעיל.

עם זאת אין סביר שיש להסיר כמעט את ההגבלה על תנועות העורר. יש לאפשר לו להשתלב שוב במעטן העבודה וליטול חלק בהתנהלות משפחתו, אך יש מקום להגביל את תנועותיו בשעות שלאחר מכון. בסופו של דבר, מדובר במי שהוכיח במעשיו כי לא נרתע להיות שותף, בדרך זו או אחרת, לפעולות של התאחות אסורה שהוגדרה כargon טרור, ואין לאפשר לו חופש תנועה מלא, מעבר למתחייב לצרכי עבודה ורקום סביר של חי' משפחה.

9. על יסוד האמור לעיל מתקבל העורר במובן זה שנקבע כי העורר יהיה רשאי לצאת מביתו בכל יום בין השעות 00:00 - 06:00 ו- 18:00 - 18:00. משעה 06:00 למחמת נאסר על העורר לצאת מביתו. כל יתר תנאי השחרור יעדמו בתקופם.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ה (5.11.2014).
